

[Lilli Gyldenkilde]

miljøafgifter, fordi vi simpelt hen er nødt til at få styret i den retning, at vi får et bedre miljø og mindre ressourceforbrug; så naturligvis er vi ikke imod det. Men vi synes i SF, at det kræver en meget, meget gennemgribende debat, hvis vi skal begynde at sige, at kommunerne selv må kræve miljøafgifter op.

Så skal vi i hvert fald have meget grundigt diskuteret, hvad det er for nogle afgifter, de taler om, og hvor det er, de så til gengæld vil bruge dem, og så er vi jo derude, hvor vi alligevel begynder at have så fuldt styr på, hvad der skal komme ud af det, at der sådan set ingen grund er til, at de selv skal lave opkrævningsarbejdet; så kan vi lige så godt lave det herindefra. Det er, hvad jeg mener om miljøafgifter, og det ved hr. Poul Nødgaard vist for resten godt, men det var, hvis der skulle sidde nogen, der ikke vidste noget om det.

Jeg er glad for, at hr. Poul Nødgaard er enig med mig, og jeg håber, vi er det på samme grundlag, når det gælder dette, at det er for dårligt, at vi svinger de unge mennesker, at det ikke lykkes os at få dem enten i arbejde eller i uddannelse eller for den sags skyld får dem til at gå hen i kulturhuset og lave nogle sjove ting, prøve nogle forskellige ting med god vejledning af folk, der er i stand til det og kan håndværket i forbindelse med forskellige kulturtiltag.

Men jeg er sikker på, det ikke helt var det, hr. Poul Nødgaard mente. Hr. Poul Nødgaard mente, at kulturprojekter havde vi ikke brug for.

Jo, vi har brug for kulturprojekter i en tid, hvor der er så meget forfald omkring den menneskelige indsigt og den menneskelige natur, som fører til, at vi tillader, at folk går i stykker for øjnene af os, og især at unge gør det.

Formanden:

Hr. Poul Nødgaard. Undskyld, jeg kan se, fru Lis Noer Holmberg beder om en kort bemærkning. Den tager vi lige før hr. Poul Nødgaard som ordfører.

(Kort bemærkning).

Lis Noer Holmberg (CD):

Det er til fru Lilli Gyldenkilde vedrørende de unge mennesker.

Jeg synes, det er tragisk, at vi har alle disse unge mennesker gående, men når man kommer

ud i debatter osv., hvor man netop diskuterer de problemer, så kommer vi jo ind på arbejdsmarkedsspørgsmål. Det, der nemlig i høj grad er brug for, og det, man taler virkelig om, er, at man får en indslusningsløn, at man altså får en løn, der er sådan, at virksomhederne vil tage de unge, og således at kvalifikationer og aflønningen passer så nogenlunde sammen. Det er jo dér, de unge bliver sorteper. Det er ikke deres egen skyld; det er, fordi andre har sat priser på dem, som de ikke kan leve op til.

Jeg synes derfor, man også skulle appellere til arbejdsmarkedets parter om at finde ud af på den måde at kunne få nogle flere unge i gang.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Der er nogle mennesker, som er meget optaget af den dér indslusningsløn, som man nu har diskuteret i de 20 år, jeg har været med i politik, men sandheden er jo, at det ikke er det, der er problemet; det ved vi jo godt.

Ser vi på Holland, som har en meget lav indslusningsløn, så er Holland et af de lande, der har den største ungdomsarbejdsløshed, så det har såmænd ikke hjulpet noget dér, og det mener jeg fru Lis Noer Holmberg nok ved, men måske lige i øjeblikket har glemt.

Men i øvrigt er der jo indgået en aftale med KL og regeringen – ja, mellem overenskomstparterne, KL og den modstående part, om en projektløn, og den er såmænd omkring 62-63 kr. i timen, og det er jo ikke den helt normale løn for folk, der kommer ud som ufaglært arbejdskraft. Så på en måde er den jo indført.

Nej, problemet er et andet. Problemet er, at kommunerne ikke udnytter – ikke alle i hvert fald – de muligheder, de har for at sætte utraditionelle ting i gang, hvor man kan sluse unge ind. Og her snakker jeg ikke bredt om unge mennesker, men de specielt hårdt ramte grupper, som jeg omtalte, der nu bliver taberne i spillet og kun får denne check tilsendt hver måned. Kommunerne har fået en mulighed for at lave projekter af forskellig slags, som unge kan gå ud i. De kan endda gøre det på 4 timers dagligt arbejde plus lidt undervisning, hvis de ikke kan holde til andet – og det er der nogle af dem der ikke kan, fordi de jo er blevet invalideret af aldrig at have haft et arbejde, og så har de måske stået lidt rigeligt på hjørnet og fået sig en bajer, for hvad skulle de ellers bruge tiden til?